

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 722/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 11 sierpnia 2023 roku w sprawie II K 305/22.			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	-----	-----	-----	-----
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.	-----	-----	-----	-----
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
-----	-----	-----	-----
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
-----	-----	-----	-----
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Podniesione w apelacji oskarżonej D. S. zarzuty: 1. obrazy prawa materialnego: - wadliwa kwalifikacja prawna (wtórna wynika z	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

błędnych ustaleń faktycznych),

- kwestionowanie nieumyślności popełnionego czynu (sąd orzekający przy ocenie pominął lub bardzo wybiórczo potraktował okoliczności, o których mowa w art. 115 § 2 k.k.,

- nadanie okolicznościom wymienionym w art. 115§2 k.k. (jeśli nie zostały pominięte) małego znaczenia, to błąd dowolności,

2. obrazy prawa procesowego:

- naruszenie art. 5§2 k.p.k. – w kategoriach pozostały niedające się usunąć wątpliwości (obiektywne, a nie wątpliwości strony postępowania),

- obraza art. 5§2 k.p.k. – Sąd powziął wątpliwości i rozstrzygnął je na niekorzyść, albo sąd nie miał takich wątpliwości, a powinien je mieć,

- obraza art. 410 k.p.k., wydano wyrok z pominięciem przy wyrokowaniu ujawnionych dowodów;

	<p>3. błąd w ustaleniach faktycznych:</p> <p>- skarżący kwestionował ustalenia faktyczne, których następstwem jest wadliwość wyroku.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Wskazane zarzuty oskarżonej są bezzasadne i jako takie nie mogły podważyć prawidłowości rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego. Wbrew bowiem twierdzeniom sformułowanym w apelacji Sąd orzekający w niniejszej sprawie nie naruszył wskazanych w niej przepisów postępowania karnego, jak prawa karnego materialnego.</p> <p>Istotą art. 410 k.p.k. jest to, że Sąd ferując wyrok nie może opierać się na tym, co nie zostało ujawnione na rozprawie, jak również i to, że wyroku nie można wydawać na części materiału</p>				

dowodowego, a musi on być wynikiem analizy całokształtu ujawnionych okoliczności, a więc i tych, które je podważają. W przypadku, gdy Sąd prawidłowo ujawnił na rozprawie dowody, które pozwoliły na wydanie rozstrzygnięcia w sprawie i poddał je ocenie to zarzut naruszenia art. 410 k.p.k. jest bezpodstawny. Kolejną kwestią wymagającą omówienia jest podnoszenie zarzutu opartego na obrazie art. 5 § 2 k.p.k. Od dawna jednolicie prezentowany jest pogląd, że zastosowanie zasady z art. 5 § 2 k.p.k. nastąpi dopiero wówczas, gdy tak przeprowadzona ocena dowodów potwierdzi istnienie wciąż niedających się - w oparciu o nią - usunąć wątpliwości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17.09.2014 r., V KK 127/14, Legalis). Równocześnie przepis art. 5 § 2 k.p.k. dotyczy wątpliwości, jakie może powziąć Sąd orzekający, a nie strona. Gdyby Sąd je powziął, a

nie rozstrzygnął ich na korzyść oskarżonego, zasadny byłby zarzut naruszenia tego przepisu.

Kontrola odwoławcza dokonana przez Sąd Odwoławczy nie potwierdziła trafności tych zarzutów. W tej części rozważań należy zauważyć, że tak sformułowane zarzuty nie mogą zostać inaczej ocenione niż jako polemika z ustaleniami Sądu I instancji. Po to by skutecznie zanegować dokonaną ocenę przez Sąd orzekający, czy też zarzucić powstały na skutek tejże oceny błąd w ustaleniach faktycznych nie jest wystarczające przez stronę swego odmiennego stanowiska w sprawie.

Sąd Rejonowy przeprowadził postępowanie dowodowe w sposób prawidłowy i trafnie (choć zwięźle) ocenił zgromadzone w sprawie dowody, rozważył wszystkie ustalone na ich podstawie okoliczności

przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonej D. S., a swoje przekonanie co do ich wiarygodności - w sensie pozytywnym i negatywnym - logicznie i wyczerpująco umotywował w pisemnych motywach orzeczenia, przy czym uczynił to z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Następnie na podstawie tychże dowodów, poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne co do sprawstwa i winy oskarżonej w zakresie przypisanego jej czynu. Sąd Okręgowy w pełni podziela ocenę materiału dowodowego dokonaną przez Sąd Rejonowy, jak i odtworzony na podstawie tego materiału stan faktyczny. Kontrola odwoławcza wykazała bowiem, że Sąd Rejonowy dokonując ustaleń faktycznych działał zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów, w ramach i na podstawie obowiązującego

prawa oraz zasad doświadczenia życiowego.

Tym samym, również ustalenia Sądu Rejonowego w zakresie stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonej spotkały się z pełną akceptacją Sądu Okręgowego. Wszak społeczna szkodliwość (art. 115 § 2 k.k.) jest to cecha czynu, wyrażająca się w tym, że jest on „szkodzący komuś”, konkretnej osobie lub szerszej społeczności.

Spoleczna szkodliwość może występować w różnym stopniu, może być ona wysoka, znaczna, nieznaczna, niekiedy znikoma.

Warunkiem odpowiedzialności karnej jest, aby czyn charakteryzował się szkodliwością społeczną więcej niż znikomą. Czyn, którego społeczna szkodliwość jest znikoma nie stanowi przestępstwa. Przy ocenie zaś stopnia społecznej szkodliwości Sąd bierze pod uwagę zarówno okoliczności przedmiotowe, jak

i podmiotowe. Do okoliczności przedmiotowych, mających wpływ na ocenę społecznej szkodliwości, należy zaliczyć rodzaj i charakter naruszonego dobra (im cenniejsze dobro tym wyższa szkodliwość), rozmiaru wyrządzonej lub grożącej szkody (im większa szkoda tym wyższa szkodliwość), wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, czy rodzaj naruszonych reguł ostrożności (im ważniejsze społecznie są te reguły, tym wyższa szkodliwość). Do okoliczności podmiotowych również ważnych dla oceny społecznej szkodliwości czynu, zaliczyć należy w szczególności zamiar (zamiar bezpośredni, a zwłaszcza przemyślany, znamionuje wyższą szkodliwość, zaś zamiar ewentualny, niekiedy powstały przypadkowo pod wpływem emocji czy impulsu, wskazuje na szkodliwość niższą - nadto motywację, a więc im motywy czynu są bardziej naganne,

niskie, godne potępienia, tym wyższa szkodliwość. I przeciwnie – czyn wpływający z motywacji zasługującej na uwzględnienie, z jakichś szlachetnych pobudek wskazuje na mniejszą społeczną szkodliwość). Na stopień społecznej szkodliwości przestępstwa nie mają wpływu właściwości i warunki osobiste sprawcy, środowiskowa opinia o nim, jego wiek, dotychczasowy i obecny tryb jego życia (w tym uprzednia niekaralność sprawcy), a także okoliczności, które pojawiły się po popełnieniu czynu, a mianowicie takie jak przyznanie się sprawcy do winy, a nawet dobrowolne naprawienie przez sprawcę szkody wyrządzonej przestępstwem (rekompensata), wyrażona przez niego skrucha, czy też ewentualne pogodzenie się z pokrzywdzonym. Są to bowiem okoliczności mające pierwszoplanowe znaczenie przy ustaleniu

ewentualnego wymiaru kary oraz przy badaniu podstaw pozytywnej prognozy kryminologicznej (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 2008 roku, V KK 1/08, Legalis 107488).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy zauważyć należy, że oskarżona D. S. swoim zachowaniem naruszyła podstawowe dobra chronione przez przepisy prawa, a mianowicie obrót gospodarczy i interesy majątkowe w obrocie cywilnoprawnym.

Decyzję o popełnieniu przestępstwa podjęła świadomie, zdając sobie sprawę z możliwych konsekwencji swojego czynu, ale zapewne licząc uniknięcia odpowiedzialności karnej.

W aspekcie powyższego, twierdzenia skarżącej sprowadzające się do zanegowania prawidłowych ustaleń faktycznych, w tym w zakresie

społecznej
szkodliwości
przypisanego jej
czynu, nie
przedstawiają
jakichkolwiek
przekonujących
argumentów,
podważających
prawidłowość i
słuszność
rozumowania Sądu I
instancji. Sąd meriti
prawidłowo wyważył
okoliczności
przedmiotowe i
podmiotowe sprawy
przy ocenie stopnia
społecznej
szkodliwości czynu i
słusznie uznał, że
adekwatną reakcją
karną, będzie
wymierzenie wobec
oskarżonej kary 6
miesięcy
pozbawienia
wolności z
warunkowym
zawieszeniem jej
wykonania na okres
próby 2 lat
wzmocnionej
dodatkowo karą
grzywny w
rozmiarze 150
stawek dziennych,
przy przyjęciu
wysokości każdej
stawki dziennej na
kwotę 10 złotych.
W przekonaniu
Sądu Okręgowego,
wyłącznie takie
właśnie
rozstrzygnięcie, w
połączeniu z
wymierzonymi
środkami, będzie
adekwatne w celu

uświadomienia
oskarżonej
naganności
postępowania, jak
również stanowić
będzie dla niej
właściwą nauczkę
i przestrogę na
przyszłość. W
realiach niniejszej
sprawy
niewątpliwym
bowiem jest, iż
oskarżona, swym
postępowaniem,
polegającym na
przedłożeniu
nierzetelnych
pisemnych
oświadczeń
dotyczących miejsca
zamieszkania i
zameldowania, a
nade wszystko,
dotyczących
zobowiązań
finansowych,
którymi była
obciążona, godziła w
dobra prawne, jakim
jest ochrona obrotu
gospodarczego.
Oceniając czyn
oskarżonej
kategorycznie trzeba
stwierdzić, że
cehuje go wysoki
stopień społecznej
szkodliwości, a tym
samym,
przestępstwo jej
nie zasługuje na
łagodniejsze
traktowanie. W tym
miejscu, podkreślić
bowiem trzeba,
że Sąd Rejonowy
słusznie uwzględnił
fakt uprzedniej
niekaralności

<p>oskarżonej, dobrą opinię w miejscu zamieszkania oraz spłatę udzielonej pożyczki.</p> <p>Zdaniem Sądu odwoławczego sposób życia oskarżonej przed popełnieniem przestępstwa (w kontekście jej wieku – 62 lata) oraz jej właściwości i warunki osobiste, a nade wszystko okoliczności przestępstwa (które zostały przez Sąd I instancji w sposób właściwy wyeksponowane), stanowią pozytywną prognozę na przyszłość, i pozwalają przypuszczać, że kara w formie i rozmiarze ustalonym przez Sąd merytoryczny zapewni, iż oskarżona będzie przestrzegała porządku prawnego i nie wejdzie ponownie w konflikt z prawem</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej od</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

popęlnienia zarzucanego czynu.		
Zwięzle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wniosek niezasadny z przyczyn wskazanych szczegółowo powyzej.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.	-----	
Zwięzle o powodach uwzględnienia okoliczności		
-----	-----	
5. ROZSTRZYGNĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Utrzymanie w mocy wszystkich		

rozstrzygnięć zawartych w wyroku.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
<p>Prawidłowość rozstrzygnięcia Sądu I instancji w zakresie ustalenia sprawstwa oskarżonej D. S., kwestii jej winy i kwalifikacji prawnej przypisanego jej czynu.</p> <p>Brak stwierdzenia uchybień wskazanych w środku odwoławczym w tym zakresie, a także uznania zasadności podniesionych zarzutów oraz uwzględnienia sformułowanych wniosków. Zarzuty zawarte w złożonej apelacji oraz zaprezentowane twierdzenia w tej części, stanowią polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu I instancji. Skarżąca prezentuje w apelacji własny, subiektywny punkt widzenia odnośnie meritum sprawy bez uwzględnienia rzeczywistej treści dowodów i wymowy całokształtu ujawnionych w</p>	

sprawie
okoliczności.

Trafność

rozstrzygnięcia w
zakresie orzeczonej
wobec oskarżonej
kary, której nie
można uznać za
rażąco

niewspółmiernie
surowej, w
rozumieniu art. 438
pkt 4 k.p.k. Tylko
zaś taka ocena
pozwalałaby na
zmianę orzeczenia
w tym zakresie.

Wymierzona kara
jest karą
współmierną do
stopnia społecznej
szkodliwości czynu
oraz stopnia
zawinienia,
uwzględnia także
właściwości i
warunki osobiste
oskarżonej.

Orzeczona kara w
sposób prawidłowy
uwzględnia i
realizuje stawiane
przed nią cele
wychowawcze i
zapobiegawcze, o
jakich mowa w art.
53 § 1 i 2 k.k.

Z tych powodów
Sąd Okręgowy, nie
dopatrując się
również uchybień
podlegających
uwzględnieniu z
urzędu, określonych
w art. 439 k.p.k.
i art. 440 k.p.k.,
zaskarżony wyrok

wobec oskarżonej D. S. utrzymał w mocy.			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		

Zwięźle o powodach zmiany			

1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.	-----
Zwięźle o powodach uchylenia			

5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			

5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			

1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			

1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności		
-----	-----	-----	

6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2	<p>Biorąc pod uwagę sytuację osobistą, zdrowotną i możliwości finansowe oskarżonej D. S. (jedynym źródłem utrzymania oskarżonej jest aktualnie emerytura w wysokości około 4100 złotych), jak również uwzględniając to, że spoczywa na niej obowiązek uiszczenia należności sądowych w łącznej kwocie 2550,90 złotych, Sąd Okręgowy na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn.: Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.), zwolnił ją od uiszczenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.</p>	
7. PODPIS		
SSO Anna Gąsior – Majchrowska		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżona D. S..		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 11 sierpnia 2023 roku w sprawie II K 305/22.		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana